

HODNOCENÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE POSUDEK OPONENTA PRÁCE

Studijní program: B4131 / Zemědělství
Studijní obor: 4106R019 / Agroekologie
Akademický rok: 2022-23
Název práce: Ekologické principy permakultury

Student: Alexander GISSLER
Katedra: Biologických disciplín
Vedoucí práce: prof. RNDr. Hana Čížková

Oponent: Mgr. Eva Hauserová

Pracoviště oponenta: nezávislá publicistka a permakulturní designérka a lektorka

Hlediska	Stupeň hodnocení						Nelze hodnotit
	A	B	C	D	E	F	
1 Splnění požadavků zadání	X						
2 Práce s informacemi a odbornou literaturou	X						
3 Vhodnost metodiky řešení		X					
4 Využití metod zpracování výsledků		X					
5 Interpretace výsledků, diskuse	X						
6 Formulace závěrů práce	X						
7 Jazykové zpracování a práce s odborným jazykem		X					
8 Odborná úroveň práce	X						
9 Formální úprava práce	X						
10 Zhodnocení možnosti praktického využití výsledků		X					

Hodnocení vyznačte X (slouží pro stanovení výsledné klasifikace; A = 1, B = 1-, C = 2, D = 2-, E = 3, F = 4)

Konkrétní připomínky a otázky k obhajobě:

Autor práce vychází z vlastní zkušenosti, kdy se snaží hospodařit na svém pozemku tak, aby vytvořený systém byl co nejvíce soběstačný a udržitelný, a hledá k tomu nejvhodnější metody. Cítí potřebu prověřit, zda permakulturní postupy fungují na skutečně vědeckých základech a zda jsou tak účinné, jak propagátoři permakultury slibují.

Těchto cílů se dobírá převážně tím, že z dotazníku spolku Permakultury CS vybral řadu postupů používaných pro management pozemků a pěstování rostlin a vyhledal, nakolik jsou tyto postupy tématem vědeckých prací uvedených ve Web of Science. Toto téma je velice nové, objevné a cenné jak pro členy a příznivce permakulturního hnutí, tak podle mého názoru i pro zemědělské výzkumníky. Některé z těchto postupů totiž téměř nejsou vědecky prozkoumány.

Téma práce („Ekologické principy permakultury“) pokládám za formulované nepřesně, autor se totiž spíše zaměřuje na otázku, zda je permakultura vědecky podložená a zda představuje vhodnou metodu pro potravinovou soběstačnost, případně pro komerční produkci udržitelně vypěstovaných potravin. Za přílehlavější bych pokládala například název „potenciál permakultury pro současnou společnost“.

Otázkou je, zda současná věda (se svou atomizací a jednostrannými pohledy) je garancí či měřítkem toho, co lidstvu a planetě skutečně prospívá. Jistě je správné zkoumat jednotlivé pěstební postupy, ale daleko těžší je vědecky analyzovat socio-kulturní, edukační a ekologicky prospěšné (ekosystémové služby) aspekty permakultury a prokazovat tím jejich správnost. Vědecké metody by se také daly dobře použít při hodnocení biodiverzity na pozemku, což dotazník spolku Permakultura CS neobsahuje.

Tvrzení, že permakultura spoléhá na metody z historie, úplně neplatí, příkladem využívání moderních technologií jsou soláry, větrné elektrárny, akvaponie, bagrování terénu kvůli zadržování vody, používání mykorhizních přípravků, využívání laboratorních rozborů půdy apod.

Při dalším zkoumání permakulturních metod bych doporučovala zohlednit, že existuje škála permakulturních řešení od „radikálních“ (tak bych označila jedlý les) po „intenzivní“ (tak bych označila konvenční zeleninové záhony). Bylo by také možné hledat i jiná kritéria než vědeckou správnost, zejména při zkoumání permakultury jako komplexního modelu vedoucího k větší soběstačnosti místních komunit a bioregionů.

Závěrečnou práci doporučuji k obhajobě (ANO/NE):

ANO

Navrhovaná výsledná klasifikace práce (slovně):

výborně

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl/a)

Datum: 11. 05. 2023

Podpis:

Translation of the opponent's review (based on DeepL free online translator)

The author draws on his own experience of trying to manage his land in such a way that the system he has created is as self-sufficient and sustainable as possible, and is looking for the most appropriate methods to do so. He feels the need to check whether permaculture practices work on a truly scientific basis and whether they are as effective as permaculture promoters promise. He is pursuing these goals mainly by selecting a number of practices used for land management and plant cultivation from the Permaculture CS questionnaire and looking for the extent to which these practices are the subject of scientific papers listed in the Web of Science. This topic is very new, exploratory and valuable for members and supporters of the permaculture movement, and in my opinion, for agricultural researchers as well. Indeed, some of these practices have hardly been scientifically investigated. I consider the topic of the thesis ('Ecological principles of permaculture') to be inaccurately formulated, since the author focuses rather on the question of whether permaculture is scientifically based and whether it represents a suitable method for food self-sufficiency or for the commercial production of sustainably grown food. For example, I would consider the title "the potential of permaculture for contemporary society" to be more appropriate.

The question is whether current science (with its atomization and one-sided views) is a guarantee or a measure of what is truly beneficial to humanity and the planet. Certainly it is correct to examine individual cultivation practices, but it is much harder to scientifically analyse the socio-cultural, educational and ecologically beneficial (ecosystem services) aspects of permaculture and thereby prove their correctness. Scientific methods could also be well used to assess the biodiversity on the land, which the Permaculture CS questionnaire does not include. The claim that permaculture relies on methods from history is not entirely valid; examples of the use of modern technologies are solar panels, wind turbines, aquaponics, dredging for water retention, the use of mycorrhizal products, the use of laboratory soil analysis, etc. When further exploring permaculture methods, I would recommend taking into account that there is a range of permaculture solutions from "radical" (as I would describe an edible forest) to "intensive" (as I would describe conventional vegetable beds). It would also be possible to look for criteria other than scientific accuracy, especially when exploring permaculture as a comprehensive model leading to greater self-reliance of local communities and bioregions.